

وَجَنَّاهُ وُلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا

و برهانید اورا و لوط را سوی زمین که بخت کردید آنرا

لِلْعَالَمِينَ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً

جهانیان و بلائیم اورا اسحق و یعقوب افزون

وَكَلَّجْنَا صَالِحِينَ وَجَعَلْنَا هُمُوهُمْ

و همه را کردیم نیکان و کردیم ما ایشانرا امامان

يَهْدُونَ وَيُرْسِلْنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ

راه نمایند بفرمانها و بیغام دادیم بدیشان کردیم نیکان

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَكَانُوا بِنَايِبِينَ

و برای داشتن نماز و دایم زکوة و بودند ما را بر سرندگان

وَلَوْ طَافَ الْأَنْبِيَاءُ حِكْمًا وَعِلْمًا وَجَنَانًا مِنْ الْفِرْيَةِ

و لو طراف بد از او را حکمت و دانشی و برهانید او را از ان دایه

الَّتِي كُنْتُمْ تَعْمَلُ الْجَنَابَاتِ أَنْ تَهْمُ كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا

انک بوزند همی کردید ببلد ها که ایشان بوزند گرو همی بد

فَلَسْتُمْ فِيهَا فَاسِقِينَ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنْ

کناه کاران و اندر او را اندر رحمت خویش که او بود از

الضَّالِّينَ وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلِ

نوح که خواند ما را از پیش

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَجَنَانًا وَأَهْلَهُ مِنَ الَّذِينَ الْعَظِيمِ

اجابت کردیم او را برهانید او را و او را از اندوه بزرگ

اجابت فلدق و ای نوردن و ددی قوم ددی

وَتَضَرَّاهُمْ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا إِنَّهُمْ

وہابی کہہ اور ان کو وہ کہ روغ کہتے ہیں جنہاں ما کہ ایسا
بھڑکے ان اول بخلا سے بلان دہندے ہر ہم جت کہتے ہلا

كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا غَرَفًا مِمَّنْ جَمَعِينَ وَإِذِ

ہوئے گروہی بد غرقہ کہہ ایسا ہر وہ و داوہ
درد ہونے پورے غرقہ ہونے ہلاوی دکھانی داوہ

وَسُلَيْمَانَ إِذْ أَخَذَ الْجِبَّ فِي الْحَرِّ إِذْ نَفَسَتْ

وسلیمان کے داوی کہہ اندر گشت کہ مجید اندر
وسلیمان صاحب وقت قادی لوری اکھ ترا کہ اتار پورے

عَنِ الْقَوْمِ وَكَانَ إِكْرَامًا شَاهِدِينَ وَفَهَّمْنَاهَا

کو سفند ان کو وہ ہونے ما داوی کہہ گواہان بہش باز داہم
ارد کہ ہر بلان حق حضا مانق فہم پیرد

سُلَيْمَانَ وَكَلَّا إِنَّا جُحَمَاءُ عَلَمَاءُ وَسَخَّرْنَا مَعَ

سلیمان و ہمہ را داہم حکمت و دانش و فرمان بردار
مسخر قلند دہلو

كَلَامُ الْجِبَالِ الْمُسَمَّنِ وَالطُّبْرِ وَكَافَاعِلِينَ

داود کوهها تسبیح می کردند و مرغان بودند و کندیگان
و بوئیلان فلور دوت و قوشلری دتی

وَعَلَمَهُ صِنْعَةَ لِبُؤْسِ لَكُلِّ مَخْصِيئَةٍ مِنْ

ویا موخنیب اورا کرد زه شمارا نازگاه دارا شمارا از
سیرا حتم سقلنا سیر

بَلَمَّحِكُمْ فَمَا لَأَنْتُمْ شَالُونَ وَلَسَلِمَنْ لِي

همه شنیدند که بسیار از سلیمان باز فرمان
سلما غر غیرتند

عَاصِفَةٌ تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا

گردیدند که هر روز فرمان او سوی زمین که بر او کردیم
فان سازد باروز در انهم بیز بزه

فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ وَمِنَ الشَّيَاطِينِ

انداز بودند با همه چیزی دانان و از دیوان کنونی
باردق بر در علی ساین

مَنْ يَخُوضُوكَ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا ذَلِيلًا

که بند را فروشنده او را و همی کردند کرداری بیرون آن
هم دخیل بنام زردی انون چون و قلوب زردی ایشان اندا دشرا

وَكَيْلًا لَّهُمْ خَافِظِينَ وَيُؤْتِيهِمْ مِمَّا رَزَقَهُ

وهمی ما ایشان را که از آن کان و ایوب که خوانند خداوند شرک
و در حق ایوب با خبر ندا قلین خلا بیسنا

الَّذِي مَسَّنِيَ الضُّرَّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

ممن که رسید مرا گزند و تویی بخشنایند و بخشنایند کان اجابت کردی
بغاشر و روح دسیر و سن سن باغشلاچی باغشلاچی و لالا اجابت کردی

لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرِّهِ وَأَنْبَأَهُ أَهْلَهُ وَمِنْهُمْ

او را بیرون از خود بود از گزند و بداد او را کسهای او و هم جنان
نقا عدر دك اولی بنام ایوب کج کجا بنام ایوب و ذوق الدیوق

مَعَهُمْ رَحْمَةٌ مِنْ عِنْدِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

با ایشان بخشنایشی از نزدیک ما و نیکت بر سنیگان
بنامون بن بخشنایش بیوم قاتوموزدا و پندردر پیراها یومولانلانا

وَأَسْعِلْ وَلَا تَيْسِرْ وَذَا الْكُفْلِ كَلِمٌ

وَأَسْعِلْ وادریس وَا الْكُفْلِ همه بودند از

الضَّابِّينَ وَأَدْخَلْنَاكُمْ فِي رَحْمِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّا

وَأَنْدَرِ اوردیم ایشانرا اندر رحمت که ایشان از

لِحِينَ وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ

نیکاب وَا النُّونِ که ببرد خشمناک جناب انفس که

لَمْ يَنْفَرِ عَلَيْهِ فِتْنَةٌ فِي الظُّلُمَاتِ اِنَّ الْاِلَهَ اِنَّتَو

نه توانا ابر برا و از داد اند ناریکیها نیست هیچ خدای مگر

سُجَّانِكِ اَبِي كَتُّمٍ مِنَ الظَّالِمِيْنَ فَاسْتَجِبْنَا

پاکی تو من بودم از سترگان اباجت کردیم او را

ایک من سن قام بربن نونه غلوس

لَهُ وَجِبْنَاهُ مِنَ الْعَرْوِ كَذَلِكَ نُجِي الْمُؤْمِنِينَ

ویر هایدن اور از اندوه و مرجین بی هانی مومنین
قرارداد ای غصه دا اندیون قرنادور

وَزَكْرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ نَذْرًا مِمَّا وَدَّعَىٰ

و زکریا که خواند خداوندش یارب دست بداد مارا ننھا
و زکریا که بخواند خداوندش یارب از خستور بتغا بلفور

وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ

و توی بهتر میران بران اجابت کردیم اور او را ویدادیم اور
و سن سین پیران میران اجابت قلذ انغا بیزد انغا

نَحْبِي وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجًا إِنَّهُمْ كَانُوا ابْتِغَاءَ عُنُقٍ

و نیک کردیم اور اجفت اوله ایشان بودند همی شتابند
حجی و نیک کردیم اور اجفت اوله ایشان بودند همی شتابند
حجی و نیک کردیم اور اجفت اوله ایشان بودند همی شتابند

وَالْحَرِيزِ وَبِكِعْفَرٍ عَابُوا رَبَّهُمْ فَالْوَالِنَا

اندر نیکها و می خوانند مارا بامید و ترس و بودند مارا
ایله لردا و دلار کور و امید بولا و قور قورلا و دلار کور

خَائِبِينَ وَالَّذِي أَحْصَتْ فَرْجَهَا فَنَقَا

وَمَنْ بَرَّارًا وَازِنًا كَمَا نَهَاهُ دَارَتْ فَرْجَهَا خَيْرًا لِمَنْ بَرَّ

فِيهَا مَنْ رَفَعْنَا وَجَعَلْنَا مَا وَابِنَهَا آيَةً

اندر از باد ما و کردیم ما اورا و بستیم او را جنت

لِلْعَالَمِينَ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً

جماعتان که هست این گروه شما گروهی یکانه

وَأَنَا سَلَامٌ فَأَعْبُدُونِي وَنَقَطَ عَمْرُهُمْ

وَمَنْ خَدَّوْنَا مِمَّنْ يَبْسُتُمْرًا وَيَبْرُدًا كَارِئِينَ

بَيْنَهُمْ كَالْبُشَارِ اجْعَلُونَ مَنْ يَخْمَلُ مَنْ

میان ایشان همه سوی ما باز کردند هر که کند از

از آن در دنیا و کانی بیزدینغا کرد و دنا کرد هر که از دنیا

الصالحين وهو مؤمن فلاك من اذ لسخيه

نیکها ^{و او باشد مؤمن باشد} باشد ناساخت کرد او را

وانا له كنون حرام على قربة اهلكتها

وما هم اورا نویسندگان حرام باشد بر کسی که هلاک کردی آنها

انهم لا يرجعون حتى اذا فحنت اجوح

که ایشان از نگرند ^{تا چون کشاده شود} اجوح

وما جوح وهم من كل حرك يساوت

وما جوح و ایشان از هر گوشه ^{همی بیرون آیند}

واقرب الوجل والاهي شاخصه انصار

فند که آمد و عك راسنی انکه ان ^{بیرون آیند چشمها}

بما مدعون ^{دشمنان} ^{انها} ^{دشمنان}

اللَّهُ كَفُورًا وَإِنَّا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا

انگسها که کافر شدند و ای بی ما که بودیم از غفالتی ازین
اول کفر از هم کافر بودند و دینا از کفر و غفالت اند

بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ إِنَّا وَمَنْ عَجَبُونَ مِنْ

آل ما بودیم مستمکاران شما و آنچه می پرسید از

دَوْرٍ اللَّهُ حَصْبٌ جَهَنَّمَ إِنَّمَا هِيَ أَرْضٌ رَوْدٌ

بیرون خدای هینم در رخ شما اندکجا اندر نشوید که

كَانَ هُوَ اللَّهُ مَا وَرَدُوهَا وَكَانَ خَالِدًا فِيهَا

بودند که اینها از خدایان آنچه اندر نشدند و همه اندکجا جاورد از ایشانند

لَهُمْ فِيهَا زُفَيْرٌ وَهُمْ فِيهَا أَكْثَرُ جَعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ

ایشانرا اندکجا نالدنی و ایشانرا سخن نیگوششوند که انگسها که

بشلا را خامودا زاری بلیق دوز